

Омелян ВИШНЕВСЬКИЙ, професор Дрогобицького педагогічного університету імені Івана Франка
Про перспективи реформування середньої освіти в Україні
(цитати)
Сайт «Освітня політика», 19.03.2015

Щодо «методики» здійснення реформ

«Очевидно, що для здійснення реформ потрібна концепція. Характерною помилкою у її підготовці була б орієнтація на “посади”, “колективне мислення” і “масове обговорення”, які завжди завершуються тим, що хтось один сідає і робить. Взірцем такого “колгоспного” підходу була історія Доктрини розвитку освіти.»

«Концепція потребуватиме “узаконавання”, і це можливо на основі спільної ухвали Колегії МОН України і демократично обраної “Національної ради з питань освіти”. Багаточисельні “з’їзди” освітян для такої мети – справа зайва, чисто формальна і до того ж потребує великих затрат.»

«Практичним реформаторським заходом (на основі попередніх концептуальних прогнозів) повинна передувати інтенсивна, бодай однорічна інформативна кампанія, спрямована на роз’яснення широким колам освітян і всій громадськості потреб, змісту і завдань реформи.»

Про вчителя – як найважчу проблему реформи освіти

«У процесі реформи школи він (*вчитель – ред.*) повинен найперше виробити в собі новий світогляд і новий спосіб педагогічного мислення та відповідно оволодіти педагогічними технологіями, що орієнтуються на самостійну діяльність учнів.»

«До поняття його професійної компетенції входить і здатність виконувати опікунські функції, які поступово стануть тьюторськими.»

«Школа в особі дирекції та Опікунської ради, спираючись на механізм переатестації та контрактного прийому на роботу, враховуючи громадську думку (батьки, діти), формулює чіткі вимоги до фахової та методичної підготовки вчителя. Всі складові компетенції вчителя, а також її удосконалення поступово повинні стати предметом турботи самого вчителя. Участь держави у тій сфері, як і окремих приватних осіб, може трактуватися лише як форма допомоги і сприяння.»
